

רע"פ 2849/14 - אשרף זלום נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2849/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: אשרף זלום

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה (כב' השופטים: י' גריל (סגן נשיא), ב' בר-זיו, ו-י' ליפשיץ) מתאריך 06.03.2014 ב-עפ"ג 39280-12-13

בשם המבקש: עו"ד יניב שגב

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בחיפה (כב' השופטים: י' גריל (סגן נשיא), ב' בר-זיו, ו-י' ליפשיץ) מתאריך 6.3.2014 ב-עפ"ג 39280-12-13, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום הנכבד בחדרה (כב' השופטת א' קפלן) מתאריך 6.11.2013 ב-ת"פ 42496-12-11.

להלן אביא הנתונים הדרושים להכרעה.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בבית משפט השלום בהתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה (עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), ובגניבה (עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

3. בית משפט השלום הנכבד השית עליו את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים (כאשר התנאי הוא שהמבקש לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש שעושה שנתיים מאסר ומעלה), 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים (כאשר התנאי הוא שהמבקש לא יעבור בתקופה זו כל עבירת רכוש מסוג פשע), מעבר לכך, הוטל על המבקש צו מבחן למשך שנה.

4. המשיבה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי בחיפה הנכבד, קיבל את ערעורה של המשיבה והאריך את תקופת המאסר בפועל שהוטלה על המבקש - ל-10 חודשים. בנוסף, בית המשפט המחוזי הנכבד הותיר את עונש המאסר על תנאי שהושת על המבקש על כנו וביטל את צו המבחן שהוטל על המבקש.

פסק דין זה הוא נושא הבקשה לקבלת רשות ערעור.

טענות המבקש

5. טענתו של המבקש מושתתת בעיקרה על ההלכה כי ערכאת הערעור תתערב בגזר הדין שניתן בערכאה הדיונית רק בנסיבות חריגות (ראו: ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009)), שלטענתו לא התקיימו בפני בית המשפט המחוזי הנכבד.

דיון והכרעה

6. לאחר שבחנתי את טענותיו של המבקש הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אביא את נימוקי לקביעה זו מיד בסמוך.

7. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חיחיאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)). זאת ועוד: במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, ההלכה היא שרשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות העניין (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

8. על אף שהמבקש ניסה לשוות לטענותיו נופך החורג מעניינו הפרטני, למעשה כל טענותיו של המבקש נוגעות אך ורק לעניינו האישי ואין בהן חשיבות משפטית החורגת מעניינו שלו. כך גם, לא מצאתי כי בהתערבותו של בית המשפט המחוזי הנכבד יש משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה.

9. נמצא כי טענותיו של המבקש אינן מגלות עילה לדיון ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה.

10. הבקשה נדחית אפוא, והמבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו בתאריך 4.5.14 עד לשעה 8:30, בבית דין קישון או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ב בניסן התשע"ד (22.4.2014).

שׁוֹפֵט